

Ліки зцілюють тіло, а книга – душу

Біблія

Терапевт

№ 9 (60)
2019
(вересень)

Видається з 1 жовтня 2014 року

*Бюлетень Наукової бібліотеки
Харківського національного медичного університету*

День відкритих дверей

Зміст

Харків медичний

Микола Петрович Трінклер *С. Кравченко, Л. Скрипченко.....С. 3*

Бібліотечна скарбниця: по сторінках рідкісних та цінних видань

Про бібліотекарів, янголів і книжки *Т. Костюкевич.....С. 4-5*

Читання зі смаком

Будни журналіста, Или как взять інтерв'ю *Р. Вороніна.....С. 6-7*

Натхнення

Жизнь Санты. На даче *Л. Малыхина.....С. 8-9*

День відкритих дверей

Редакція.....С. 10-11

Дитинство починається з книги

І. Киричок.....С. 12

Хроніка подій

Зустрічаємо гостей

Збори колективу Наукової бібліотеки *Редакція.....С. 13*

Львівський бібліотечний форум

та 26 BookForum очима учасників *М. Заговора, О. Борисова.....С.14*

Зустрічі з першокурсниками

Презентація книги В. М. Когана-Ясного

МІСЦЕ СТУДЕНТСЬКИХ АКТИВНОСТЕЙ — УНІВЕРСИТЕТСЬКА БІБЛІОТЕКА

International Scientific Interdisciplinary Conference (ISIC) *Редакція.....С. 15*

Анонси подій,

Вітання з днем народження .....С. 16

Харків медичний

Світлана Кравченко

Лариса Скрипченко

Микола Петрович Трінклер

Вулиця, що носить ім'я видатного хірурга Миколи Трінклера — одна з найвідоміших в місті. Проходить від майдану Свободи до вулиці Весніна, паралельно вулиці Сумській.

Лікар-гуманіст, віртуозний хірург, заслужений професор **Микола Петрович Трінклер (1859-1925)** народився в Санкт-Петербурзі у купецькій родині. З відзнакою закінчив медичний факультет Імператорського Харківського університету (ІХУ) у 1883 р. В історію хірургії Микола Трінклер увійшов як новатор з передовими поглядами, професійний діагност, хірург широкого діапазону і викладач. Завідував кафедрою хірургічної патології та до кінця життя очолював кафедру факультетської хірургічної клініки ІХУ (1913-1925). Займаючись абдомінальною хірургією, М. Трінклер у 1910 р. другим у державі виконав гастроектомію, вивчив і описав вперше у вітчизняній і світовій літературі вісцеральний сифіліс і його проявлення у формі хірургічних захворювань [1]. Наукові і практичні інтереси М. Трінклера були дуже різноманітні: вивчав і лікував хірургічну інфекцію, блискуче володів нейрохірургією, проводив пластичні та косметичні операції, вів дослідження з онкології. Микола Трінклер був одним з ініціаторів проведення I Всеросійського протиракового з'їзду в Москві у 1912 р., організатором санітарно-просвітницької протиракової боротьби [2]. Його обрали членом

журі з присудження Нобелівської премії і навіть запросили очолити кафедру в Стокгольмі, але вчений залишився вірним Харкову. Миколу Петровича вирізняло гуманне відношення до хворих, він був дуже популярний як лікар серед харків'ян.

На прохання мешканців міста прийнято рішення про увічнення пам'яті Миколи Петровича Трінклера: факультетська хірургічна клінічна ХМІ та вулиця, де вона раніше була розташована, носять ім'я заслуженого професора [2].

Використані джерела:

Робак І. Ю. Трінклер Микола Петрович // Харківщина : енциклопедичний словник / ред. рада: С. І. Чернов, В. С. Бакіров, М. І. Титов [та ін.] ; редкол.: С. І. Посохов [та ін.] ; Харківська облрада, Харківська облдержадміністрація. Харків : Золоті сторінки, 2015. — С. 367.

Лісовий В. М. Гордость отечественной хирургии [к 150-летию со дня рождения заслуженного профессора Н. П. Тринклера] / В. М. Лісовий, З. П. Петрова // Universitates. Наука и просвещение. — 2009. — № 4. — С. 52-60.

Микола Петрович Трінклер
(1859-1925)

Вулиця Трінклера

Бібліотечна скарбниця:

по сторінках рідкісних та цінних видань

Тетяна Костюкевич

Про бібліотекарів, анголів і книжки

Вітаннячко любим читачам «Скарбнички». Вже традиційно вересневий випуск бюлетеня ми присвячуємо нашому професійному святу. Віддаємо шану як самій БІБЛІОТЕЦІ, його працівникам, так і всім закоханим у книгу. Сучасна бібліотека з її новими технологіями дуже відрізняється від класичної та наше серце назавжди прикипіло до знайомих з дитинства дотиків, запахів, шелестів сторінок — всього того, що дарує нам спілкування з улюбленими книжками.

Лауреат Нобелівської премії з літератури 1921 року, всесвітньовідомий французький письменник Анатоль Франс писав: «На своем веку я знал множество библиофилов и убежден, что любовь к книгам делает сносной жизнь иных добрых людей. Без некоторой доли чувственности настоящей любви не бывает. Книги приносят счастье лишь тому, кто испытывает наслаждение, лаская их. Признаем же, что любви без фетишизма не бывает, и отдадим справедливость влюбленным в старую, испещренную типографскими знаками бумагу: они точно такие же безумцы, как все влюбленные» [2].

Робити такі висновки А. Франс мав повне право. Адже все його життя було пов'язане з літературою. Батько майбутнього письменника був власником букіністичного магазину, який спеціалізувався на літературі, присвяченій історії Великої французької рево-

люції. Свою трудову діяльність А. Франс розпочав з професії бібліографа. Займався літературною діяльністю, виконував різну редакційну роботу. В 1876 році його призначили заступником директора бібліотеки французького Сенату, що давало йому можливість зосередитись на письменництві. Там він пропрацював 14 років.

Саме книжку за авторством Анатolia Франса я знайшла серед чергових дарунків наших дбайливих читачів. Мій досвід бібліотекаря миттєво виділив її серед інших. Невеличка за форматом та на дуже поганому папері, який вже не витримував відведеного йому часу. Привертають увагу забруднені та стерті від частого вжитку кутики сторінок. Її любили, читали та перечитували. «Повстання анголів» — видання українською мовою 1919 року [1].

Ще не відкрила книжку, а вже цікаво. Сам рік видання та мова... Пошук інформації привів мене до дослідження Ольги Васьківської (вченого секретаря Книжкової палати) «Політичні чинники формування тематики книжкових видань у роки визвольних змагань (1917-1920 рр.)». Уявіть собі — революційні роки, зміна системи державної влади. Перший уряд Української держави. «Тогочасні представники передової інтелігенції, науковці, громадські діячі, освітяни, письменники **наголошували на фундаментальному значенні книги для формування суспільної думки**» [4]. В аналізі

тематики книжкових видань серед інших даних зустрічаємо інформацію, що впродовж чотирьох років визвольного руху вийшли друком 1 876 назв книг художньої літератури (16,3% від загальної кількості видань), що видавничі осередки випускали українською мовою переклади зарубіжних письменників, зокрема французьких, таких як А. Франс «Повстання анголів». Якщо наш читач знайомий зі змістом цього роману, він зрозуміє чому саме цей твір було обрано для видавництва в ті буремні, реформаторські роки. «Повстання анголів» — політична і соціальна сатира. Роман, в якому переплетені різні жанри, і приваблює, і відштовхує. Віруючу людину він може навіть образити. Цей роман, місцями, виштовхує нас із зони комфорту, але незвична

містична тема — порівняння язичницького і християнського світоглядів — змальована дуже яскраво.

Інтрига зароджується в бібліотеці сім'ї д'Еспарв'є, яка налічує триста шістдесят тисяч томів і рукописів. Ці книжки займають цілий поверх з мансардою фамільного маєтку і поповнюються уже другим поколінням. Береже та наводить порядок серед книг бібліотекар Сарьєт — особа дивакувата, але фанатично віддана й закохана в бібліотеку. Сарьєт своєю активністю «переклясіфікував» (тут і далі цитати з роману) налагоджену систему порядку книжок і каталогів сімейної бібліотеки так, що «знайти потрібну книжку спосеред трьохсот шостидесяти тисяч їх, доручених під його догляд, стало без його особистої допомоги річчю навіки неможливою». Образ горе-бібліотекаря повчальний і в наш час. «Винести з бібліотеки хоч би найнікчемнішу заваль — значило вирвати у т-г Сарьєта душу», «а коли вже доконче треба було книжку видати, то він двадцять раз забірав її з рук читача, перше ніж з нею розлучитись». Але все ж завдяки його «шляхетному скупердяйству» «Еспарв'єнська бібліотека не втратила жадного листочка за весь час його в ній порядкування». І раптом, все змінюється. В бібліотеці почали зникати книжки...

Оживають на папері твої власні відчуття присутності чогось таємного, містичного. Ви переживали таке, залишившись на одинці серед рядів книжкових полиць?

В життя простих смертних втручається справжній ангел-охоронець, який ненавидить тиранію бога, волелюбний. Звільняючись від засвоєних на небі релігійних догм, він жадібно поглинає філософські твори античних письменників та французьких енциклопедистів. Разом з ангелами до середовища людей вривається всяка плутанина та чортівнина.

Знання, які зберігає бібліотека — вічна спокуса для розуму. Біблейське дерево пізнання — велика сила знань. Оволодівши ними, ти змінюєшся, стаєш сильнішим та впевненим. Сильні особистості змінюють світ. Ангел-охоронець молодого власника бібліотеки, начитавшись книжок, дізнається як влаштований світ і хто насправді доклав до цього свою руку. Залишивши без охорони свою людину, він готує повстання в надії завоювати волю на грішній Землі.

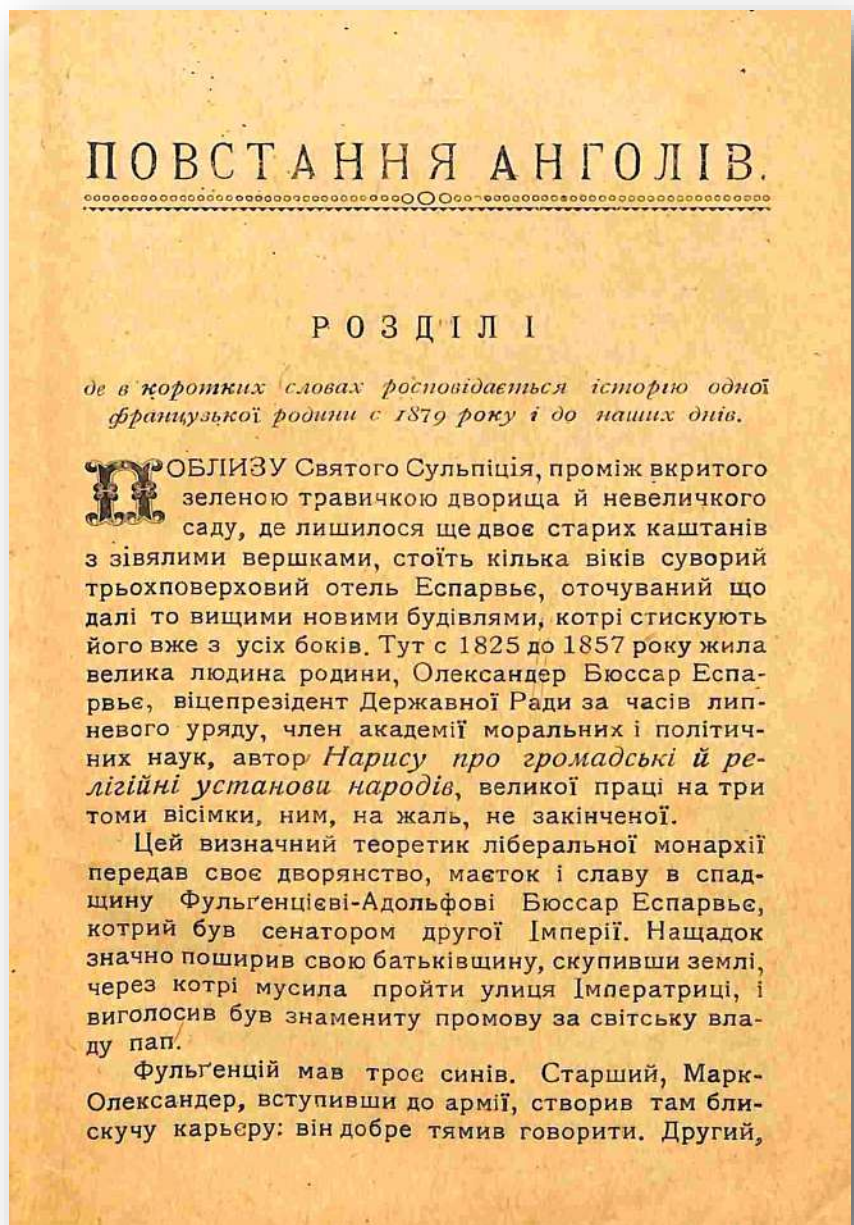
Ось так говорив А. Франс, надсилаючи «Повстання анголів» своєму другові: «Простите этой книге легкомысленность тона и несдержанность в выражениях, не придавайте им значения, обратите внимание только на философское и религиозное чувство, вдохно-

вившее почти все страницы. Проблема Зла, волнующая и опечаливающая вас... всеобщее страдание — вот серьезная суть этой повести» [3].

Роман «Повстання анголів» Анатоль Франс закінчив в лютому 1914 року. В березні він надійшов до продажу й протягом місяця розійшовся в 150 тис. примірників.

Використана література:

1. Франс А. Повстання анголів / А. Франс, пер. з франц. О. Нитка. — Київ : Криниця, 1919. — 278 + I-IV.
2. Лучезарный феникс : зарубежные писатели о книге, чтении, библиофильстве / сост. Р. Л. Рыбкин. — Москва : Книга, 1979. — 224 с.
3. Фрид Я. Анатоль Франс и его время / Я. Фрид. — Москва : Художественная литература, 1975. — 392 с. — ил.
4. Васьківська О. Політичні чинники формування тематики книжкових видань у роки визвольних змагань (1917-1920 рр.) / О. Васьківська // Вісник Книжкової палати. — 2017. — № 2. — С. 32-39.

Будни журналіста, или Как взять інтерв'ю

Проведя уже много часов за написанием статей или же за подготовкой материала, я стала понимать, что журналист — это стиль жизни. Каждое событие в обществе и на работе ты расцениваешь как информационный повод, а прочитанный историко-фактографический материал — становится основой для все новых и новых заметок. Твое мышление перестраивается, даже окружающий тебя быт играет в других красках.

Для журналиста взять яркое и запоминающееся интервью — великое искусство. А это значит, нужно задать такие вопросы, которые раскроют суть человека, помогут вывести на чистую воду лжеца и лицемера. Лично для меня — это вершина, которая, возможно, недостижима сейчас, но я иду к ней малыми шагами, чтобы стать тем, кто ищет истину и видит общую картину в незначительных на первый взгляд мелочах. Классики могут показать нам то, о чем мы забыли, а также преподать своим примером урок. Я за то, чтобы соединить опыт мудрейших и креативность современных поколений, что даст возможность максимально совершенствоваться и получить прекрасный материал, правда, не всегда честным путем...

Теодор Драйзер
(1871-1945)

**Драйзер Т. Репортаж про репортаж / Т. Драйзер ; пер. с англ.
— Москва : ГОСЛИТИЗДАТ, 1955. — 31 с.**

Отрывки из произведения:

... Представьте себе прокопченный город на Западе. Назовите его Омаха, или Канзас-Сити, или Денвер, лишь бы рядом протекала река Миссисипи. Вообразите, в нем две соперничающие утренние газеты, две, и только две: «Звезду» и «Новости», сотрудники которых всеми силами стараются перехитрить друг друга... Это длинная история, дорогие мои. Газета — учреждение своеобразное.

Дело в том, что эта самая газета не так давно служила приютом блистательной особе самого мистера Бинса, и он был такой талантливый репортер, что ему не раз поручалось править или пи-

сать заново заметки, доставляемые Коллинзом, который в то время был связан с газетой лишь как взятый на испытание соглядатай. Это само по себе, по мнению мистера Бинса, уже было преступлением против искусства и литературы, ибо, строго говоря, мистер Коллинз литератором не был, писать не умел, а мог, в сущности, только доставлять материал, который, кстати сказать, как правило, оказывался преинтересным, особенно если принять во внимание, что в газете всегда были люди, умеющие писать...

... — Помните, Бинс, ограбление поезда Тихоокеанской железнодорожной компании где-то

около Долсвилла с полгода назад?

— Да, сэр.

— И помните — в поезде находился тогда губернатор штата со своей военной свитой, все в форме, и еще с десятка разных важных шишек, и все они утверждали, будто было семеро здоровенных бандитов, вооруженных до зубов, и одни из них проходили по поезду и грабили пассажиров, а другие тем временем заставили машиниста и кочегара отцепить паровоз, а потом подорвать дверь почтового вагона, открыть сейф и вынести им деньги, всего что-то около двадцати или тридцати тысяч долларов.

Бинс хорошо все помнил. В то время он работал в «Новостях», и газетная страница, целиком посвященная этому делу, привлекла его живейшее внимание. Он нашел случай характерным для местных нравов — все еще диких и необузданных. Тут так и отдавало беззаконием сороковых годов, когда ограбления караванов с товарами и почтовых карет были правилом, а не исключением...

— Да, сэр, я очень хорошо помню, — ответил он.

— А помните, как издевались тогда газеты над губернатором и его чиновниками, которые прятались по своим полкам и не вылезли до тех пор, пока поезд не тронулся?

— Да, сэр.

— Так вот, Бинс, прочтите-ка это: «Медисин-Флэтс, М. К. Лем Роллинс, арестованный здесь сегодня, признался в единоличном ограблении Тихоокеанского экспресса западу Долсвилла 2 февраля сего года. Деньги найдены. Роллинса сегодня отправляют в О. через «Ц. Т. и А.». Прибудет шесть тридцать».

— ...эта история с семьей бандитами — сплошной вздор. Никаких семи бандитов не было, а был только один, его поймали, и он сознался... если это действительно правда, то вот вам блестящий материал. Не так-то часто встретишь человека, который один задерживает целый поезд и скрывается с двадцатью или тридцатью тысячами долларов. Это изумительно. Я решил, что мы не будем ждать его прибытия, а вы поедете ему навстречу... Для интервью у вас будет полтора часа. Очень возможно, что «Новости» и другие газеты еще ничего не пронюхали и опоздают. Подумайте, какой вам представляется случай все у него выведать! Не семеро грабителей, — помните! — только один! И губернатор со всей своей свитой в поезде! Заставьте этого молодчика сказать, что он думает

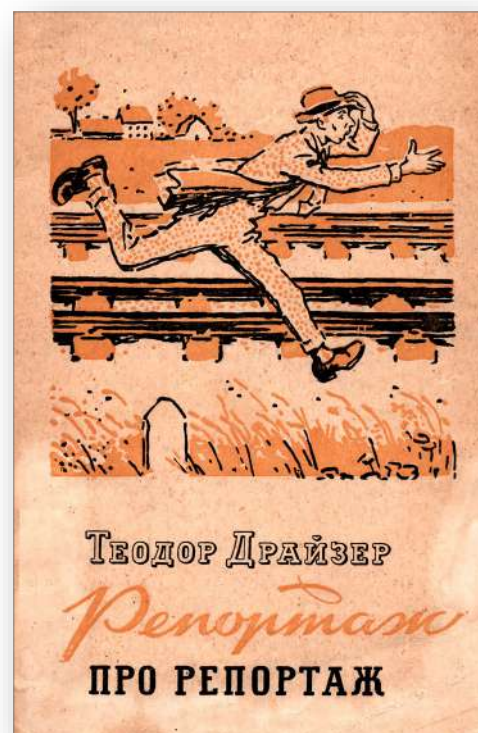
о губернаторе и его свите. Заставьте его говорить!

... тут неожиданно-негаданно возникло новое обстоятельство, прямо угрожавшее лишить Бинса последнего преимущества. Речь шла о портрете преступника. Необходимо было сфотографировать его — тут же в поезде или в городе, но ни Бинс, ни Уоксби, ни даже, по-видимому, редактор отдела происшествий «Новостей» не подумали послать вместе с репортером фотографа. Необходимость запастись портретом становилась все более очевидной, и Коллинз, обладавший даром извлекать наибольший эффект из, казалось бы, незначительных подробностей, решил действовать: заметив сперва, что фотографа, видимо, придется послать в полицейское управление, он затем обратился к Бинсу с таким предложением:

— Вот что, дорогой, не завезти ли этого малого, как приедем, в редакцию «Новостей»? Ваши приятели Хилл и Уивер живо его щелкнут. (Коллинз знал, что Бинс дружит со своими бывшими сослуживцами из отдела иллюстраций.) Тогда каждый из нас сразу получит по снимку. Конечно, можно бы отвезти его и в «Звезду», только ведь «Новости» много ближе...

— Нет, нет, нет! — сердито и решительно ответил Бинс. — Так не пойдет. Вам хочется раньше залучить его в редакцию «Новостей»? Ни в коем случае. Никогда я не соглашусь. Хилл и Уивер мои друзья, но этому не бывать. Если угодно, повезем его в «Звезду», тогда другое дело. На это я согласен. Наши фотографы справятся ничуть не хуже ваших и один снимок вам, конечно, дадут...

— Но почему же не в «Новости»? — дружески настаивал он. — Ведь эти фотографии ваши друзья. Во вред вам они ничего не сделают. Подумайте, насколько

ко это ближе, мы выгадаем уйму времени. Ведь нам нужно торопиться, верно? Сейчас почти половина седьмого, а то и восемь. Вам-то это безразлично, — вы пишете быстрее, но подумайте обо мне. Я бы охотно туда поехал, но какая вам разница? Кроме того, вы же знаете, что оборудование в «Новостях» лучше, Хилл или Уивер прекрасно все сделают и один снимок дадут вам. Ну как, согласны?

Бинс сразу понял, чего именно хотелось Коллинзу. Ему было совершенно ясно, что если Коллинзу удастся залучить этого знаменитого грабителя сначала в редакцию «Новостей», то отпадет необходимость полностью пересказывать все, что он слышал и видел в дороге. Ибо окажется преступник в редакции, остальные сотрудники сразу возьмут его в оборот и с помощью записей Коллинза состряпают такую заметку, что и самому Бинсу лучше не написать. А главное, это был бы настоящий шедевр репортажа — живьем доставить материал в редакцию.

Жизнь Санты. На даче

Приветствую всех, кто меня знает, а кто не знает — давайте знакомиться! Я — тоечка Санточка, собачка-позитив. Обладая большим чувством юмора, все хорошее я умножаю на 2, а плохое делю на 10. С такой позицией и под девизом «Через тернии — к звездам» мы с хозяйкой Ларисой и живем. Во всем стараемся находить хорошее, учиться на ошибках и извлекать уроки из неудач. Не все намеченное сбывается, но пусть радует то, что получается. Хочу с вами поделиться одним из сюжетов нашего летнего отпуска.

Родственнички, как всегда, спонтанно собрались на отдых и нас оповестили, что в ближайшие две недели мы должны выступать в роли охранников их дома в поселке за городом.

Помня предыдущий отдых на свежем воздухе без всяких ограничений, где ждали подружки — шарпейка Бася и тоечка Таша, такой вариант меня вполне устраивал. В городе я гуляю исключительно на поводке, так как скорость — мой главный конек и поймать меня практически невозможно!

В предвкушении новых встреч и приключений, я предусмотрела маршруты пеших прогулок и походы на речку, запланировала встречи со старыми друзьями, с которыми мы совершали набег в чужие сады. В предыдущий свой приезд я даже пыталась их на правах гостя строить, пару раз

гоняла по поселку, правда, только в присутствии Ларисы, но вовремя опомнилась, ведь не всегда она сможет оказаться рядом.

О нашем приезде радостный лай оповестил половину поселка. Друзья не заставили себя долго ждать. В саду забора с двух сторон нет, участки разделены лишь живой изгородью из кустов. Тот факт, что соседи все знакомы и дружны, нам только на руку, поэтому с организацией встреч проблем никогда не возникало и можно было спокойно общаться, делиться новостями. Разрешалось даже поваляться на травке, но ни в коем случае нельзя приближаться к цветам и заходить во двор. Все встречи только в саду!

Наша семья гостеприимная, и приглашение на встречу никого из соседских песиков не удивило. Пытаясь использовать время по максимуму в свое удовольствие, собрались в саду вечером, устроили себе маленькую тусовку с ка-

раоке. И надо же было на нас обратить внимание соседским курам — видно их так увлекло наше «пение», что они гурьбой явились без приглашения на представление. Ну, ладно, пришли, так зачем было устраивать балаган?

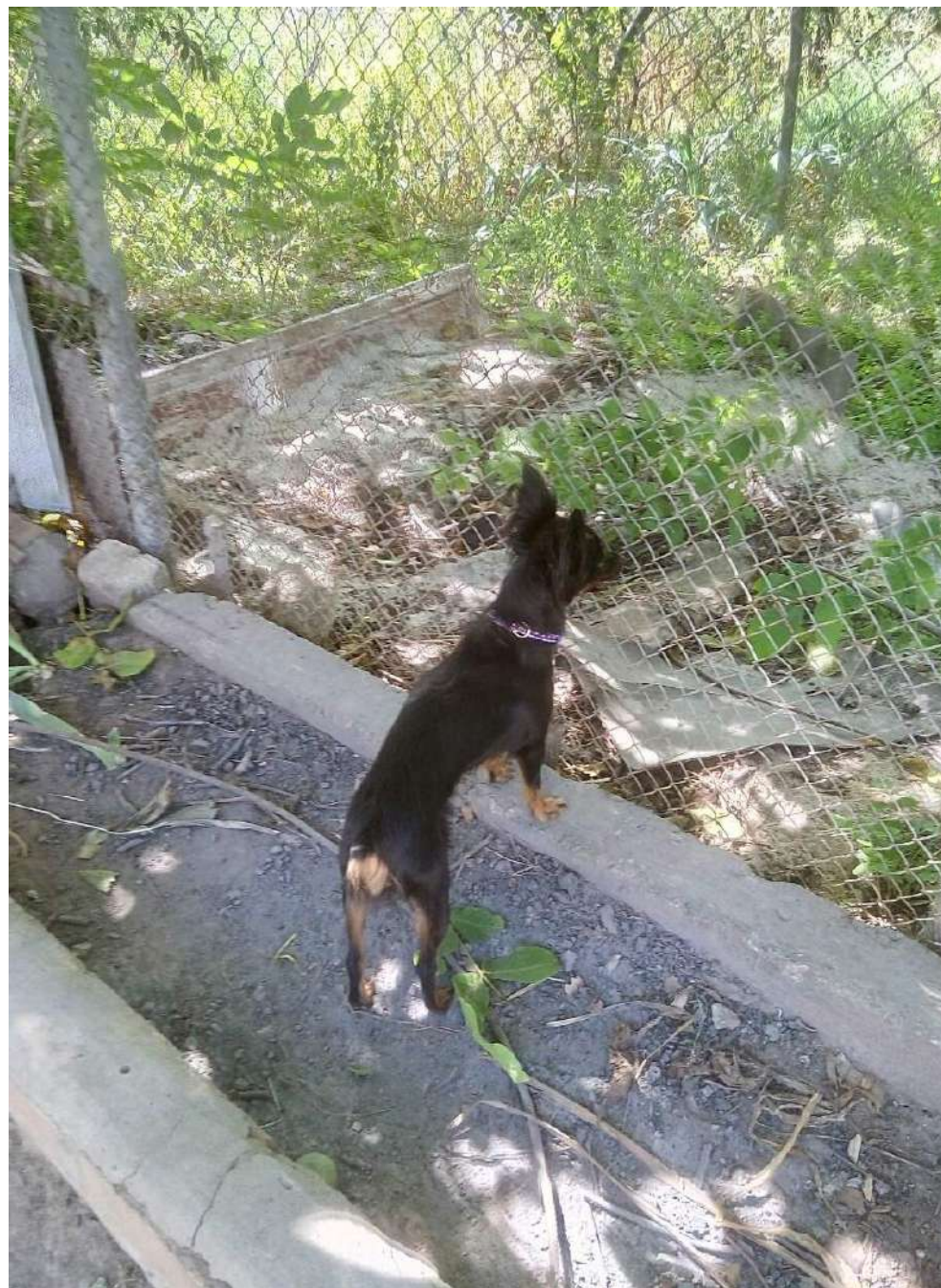
Бася и так на них точила зуб после нескольких попыток посягательств на нашу территорию, а тут подходящий момент настал. С легкостью лани, используя момент неожиданности, она в одно мгновение стала стилистом и дизайнером одновременно. Куры бросились врассыпную, но повезло не всем. Все-таки одной пришлось стать шедевром искусства. Перышек, правда, поубавилось, но зато телу стало легче дышать, вырисовались очертания фигуры, а на голове появился ирокез. Была, как все, под одну гребенку, а теперь появилась индивидуальность. Видна за версту, пройти мимо такой красоты невозможно, оторвать глаз тоже.

На нашу беду такое перевоплощение пришлось не по вкусу хозяевам пернатых. Да, настоящие ценители искусства перевелись. Скандал закончился нашим позорным побегом. Если бы вы видели, как мы бежали! Я, сломя голову, бросилась за остальными, но моя скорость не шла ни в какое сравнение с ними. Во время побега с легкостью могла остаться круглой сиротой, т.к. ориентирование на местности оказалось не совсем удачным, а друзья в спешке ретировались, бросив меня одну. Лучом света в конце тоннеля и проводником к дому стал зычный голос Ларисы. Только с помощью 10-минутного непрерывного зова я смогла найти дорогу назад.

На этом о наших встречах и посиделках можно было забыть, о прогулках на речку и даже в сад тоже. Так и не начавшись, закончился мой долгожданный чудесный отдых. На следующий день с одной стороны огорода появился симпатичный заборчик, соседи поторопились оградить свою живность. С нашей стороны тоже произошли перемены — все лазейки и дыры в ограждении были заложены кирпичами.

Вот так в жизни и случаются разочарования. После ограниченной жизни стала тусклой и монотонной, пришлось стать послушной и сговорчивой. С Баси и Таши какой спрос, они у себя дома.

Хоть я не сторожевой породы и охранник из меня никудышный, но 2 недели я не отдыхала, а честно отработывала свой мотом подработкой сторожа, в качестве сигнализации «наводила шороху». Я совсем не злопамятная, просто память у меня хорошая. Гоняла не только потенциальных грабителей, но и так называемых бывших друзей, которые оставили меня в трудную минуту. Ведь хозяевам было неудобно отказывать им в гостеприимстве, пришлось всю ответственность брать на себя.

Даже под лучами палящего солнца честно исполняла свой долг. Пришла к выводу: свой карьерный рост я смогу строить на охране более серьезных объектов, а также осваивать и смежные профессии. Честно говоря, мне даже понравилось чувствовать себя полноправной хозяйкой и решать кто свой, а кто чужой.

Вот и лето пролетело незаметно, но вспоминать этот незабываемый отдых я буду часто. В ожидании следующего уже строю планы, времени впереди достаточно, а грандиозные планы на скорую руку не составляются.

ДЕНЬ ВІДКРИТИХ ДВЕРЕЙ

Бібліотечна спільнота святкує! У стінах нашої бібліотеки професійне свято — Всеукраїнський день бібліотек! Традиційно цей захід проходить у форматі дня відкритих дверей: відзначаємо його у теплій компанії студентів і співробітників ХНМУ — це обов'язково! Колектив Наукової бібліотеки підготував для всіх удосконалене «святкове меню», щоб позитивний настрій зберігся якомога довше! Ось що можна було «поласувати»:

«Книжкові смаколики» — виставка художньої літератури, «Наукові родзинки до філіжанки кави» — виставка нових надходжень наукової літератури.

На різних локаціях бібліотечного простору відбулись всілякі розіграші, вікторини-жарт, бліц-опитування: «Google — пошукові хитринки» — експрес-школа, «Хто ти в медицині?» — вікторина-жарт, «КРОК до книги» — вікторина (бліц-опитування), «Наша спадщина» — виставка старих підручників викладачів нашого університету (1920-1950 рр. минулого століття).

Цікаві різноманітні локації для фото: «Людина читаюча — людина успішна», «Бібліо-sake», «Колодязь знань», «Бібліо-relax» не залишили байдужим нікого.

Особливою родзинкою цього дня став пригодницький квест за мотивами серіалу «Бібліотекарі» — «Таємниця Спирального лабіринту». Студенти виконували різноманітні завдання, мета яких — проявити кмітливість та ерудицію учасників та злагоджену командну роботу!

У цей день в коворкінгу відбулось нагородження переможців конкурсу «Я люблю бібліотеку», організованого і проведеного саме до свята. Журі конкурсу у складі: Мороз Анна — 4 курс, 1 мед., 9 гр., Положишник Катерина — 4 курс, 1 мед., 9 гр., Корнілова Ілона — 4 курс, 1 мед., 8 гр., Шульгач Ігор — фахівець зв'язків з громадськістю служби інформаційного забезпечення, Заговора Марина — бібліограф І категорії Наукової бібліотеки визначи-

ло переможців у трьох номінаціях: «Панорамне фото» Із-Зіг Юніс, «Оригінальне фото» Ангеліна Штикер, «Загадкове фото» Пугачова Оксана та Русанова Оксана.

Організатори висловили вдячність учасникам конкурсу і всім, хто голосував за вподобане фото.

День відкритих дверей ми проводимо раз на рік у вересні, але ж двері нашої бібліотеки завжди відкриті для користувачів!

ДИТИНСТВО ПОЧИНАЄТЬСЯ З КНИГИ

«Мам, почитай мені, будь ласка, книжку»... Так часто ми чуємо від наших дітей ці слова! З раннього дитинства, навіть до того, як заговорить, малюк знайомиться з книгою. Спочатку — казки з яскравими персонажами, далі — невеличкі дитячі вірші за абеткою, з великими кольоровими літерами й милими звірятами, трохи пізніше — пригодницькі оповідання про таких самих дітлахів, іноді — невгамовних і неслухняних, але завжди кмітливих і справедливих, а потім — вже захоплюючі романи про важливе, про життя...

Читаючи, дитина знайомиться з природою та її мешканцями, пізнає у світ фантазій, вчиться рідної мови, розрізняє добро й зло, байдужість і чуйність, справедливість і несправедливість, боягузтво й сміливість. Головне — разом з книгою вчитися мислити, пізнавати світ.

Ми зростаємо, разом з нами дорослішають, стають розумнішими, мудрішими, проблемнішими й наші книжки. І ось вже онука звертається до тебе: «Почитай, будь ласка» — відкладаєш усі справи, навіть термінові, береш дитину на руки, вмищуєшся зручніше й поринаєш разом з нею у вирій найцікавішого!

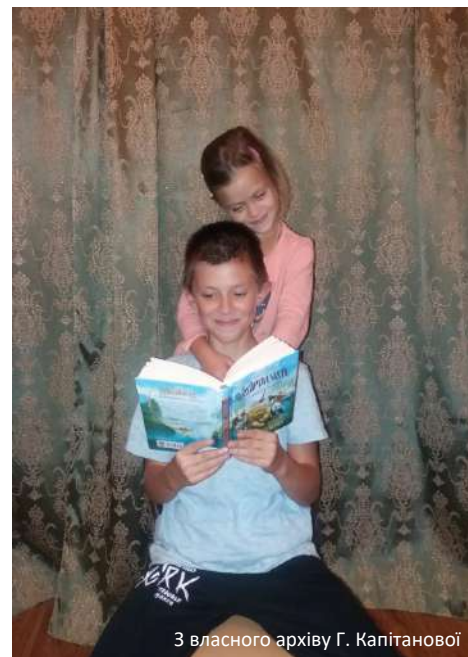
В наших руках яких тільки не побувало книжок! Байдуже — друковані вони чи електронні — аби були прочитані! Хочеться, аби кожна дитина мала хоча б невеличку власну бібліотеку — щоб будь-якої миті, коли з'явиться бажання почитати, книги були поруч.

Дитинство має починатися з книги, адже це — дороговказ у житті, всесвіт нашого буття! І за це відповідальні вже ми — дорослі.

Ірина Киричок

З власного архіву І. Киричок

З власного архіву Г. Капітанової

З власного архіву В. Серпухової

З власного архіву Н. Гаєвої

З власного архіву О. Козачок

З власного архіву Т. Костюкевич

З власного архіву В. Серпухової

Хроніка подій

ЗУСТРІЧАЄМО ГОСТЕЙ

2 вересня в межах програми академічної мобільності до ХНМУ з візитом прибули представники Тегеранського університету медичних наук (м. Тегеран, Ісламська Республіка Іран) — доцент кафедри ортопедії Сафура Годсі, доцент кафедри ротової порожнини та профілактики захворювань ротової порожнини Шамсулмолоук Наджафі, викладач кафедри ортодонції Сепідех Араб та студенти вишу. В ході зустрічі гості завітали до Наукової бібліотеки

ХНМУ, заступник директора Оксана Красюкова ознайомила з умовами для самостійної роботи студентів і викладачів, презентувала

новинки світових видань, технічне оснащення бібліотеки. Екскурсія зацікавила гостей і залишила приємні враження!

6 вересня до нас завітали колеги — викладачі з Білоруського державного університету культури і мистецтв Олена Політевич, доцент каф. інформаційних ресурсів і комунікацій, та Олег Барна, старший викладач каф. менеджменту соціально-культурної діяльності, у супроводі головного бібліотекаря ХДНБ ім. В.Г. Короленка, Вікторії Лужанчук. Метою візита була професійна зацікавленість досвідом роботи, знайомство з організацією бібліотечного простору й обслуговування користувачів. А ще обгово-

рювали питання викладання академічної доброчесності й оформлення цитувань, колег зацікавив також проект БібліоСинергія, в якому ми куруємо один з напрямів

щодо академічного письма, та інше. Впевнені, що результатом нашого знайомства стане довготривала плідна співпраця!

ЗБОРИ КОЛЕКТИВУ НАУКОВОЇ БІБЛІОТЕКИ

20 вересня відбулись збори колективу бібліотеки. Профорг нашої бібліотеки Дар'я Івашова звітувала про виконану роботу. Колектив залишився задоволений діяльністю профорга та підтримав її, обравши на наступний термін. Також були обрані делегати на профспілкову конференцію нашого університету.

18 вересня 2019 року відчинив свої двері для всіх бажаючих ювілейний **X Львівський бібліотечний форум**.

З початком роботи присутніх привітали президент УБА **Оксана Бруй**, проректор з наукової роботи Львівського національного університету ім. Івана Франка **Роман Гладишевський**, директор ГО «Форум видавців» **Катерина Шевченко**, директор Наукової бібліотеки Львівського національного університету ім. Івана Франка **Василь Кметь** та інші.

На пленарному засіданні «Ключові елементи нової бібліотеки: люди, технології, ресурси» заслухали привітання та доповіді письменника **Сергія Жадана** («Потрібно мати місце, якого буде шкода»), експерта з систем управління «робот — людина» Вільнюського університету **Расу Стуглієне**, (проект «LIEPA» — «Роботи-гуманоїди, штучний інтелект та бібліотеки»), підприємця **Андрія Іонова** («Бібліотека & бізнес: чи можливо партнерство?»).

Під час форуму відбулася дискусія (модератор **Олег Сербін**, директор Наукової бібліотеки ім. М. Максимовича КНУ імені Тараса Шевченка) «Світові тренди університетських бібліотек як виклики для українських бібліотекарів», мета якої було обговорення світових трендів — штучний інтелект, змішане навчання, роботизація, філософія відкритості, економіка спільної участі, які у найближчому майбутньому впливатимуть на розвиток освіти та науки. Чи всі вони позначаються на

діяльності університетських бібліотек? Чи здатні українські бібліотекарі реагувати на виклики? Шукали відповіді — які з інновацій матимуть значний трансформаційний вплив на бібліотеку та розглядали перспективи використання нових технологій у бібліотечних процесах.

Цікавою була Презентація цифрової бібліотеки начальника відділу підтримки книговидання Українського інституту книги (УІК) **Юрія Марченка**. «Українська цифрова бібліотека» (УЦБ) — новий напрям у діяльності УІК. Мета е-бібліотеки — надати можливість українцям читати сучасні книжки на смартфонах — комфортно, легально й у тому місці, де їм зручно. Дізнавались, як УЦБ співпрацюватиме з бібліотекарями для задоволення потреб читачів.

20 вересня на базі Наукової бібліотеки ЛНМУ ім. Данила Галицького пройшов круглий стіл «Медичні бібліотеки у процесах трансформації системи охорони здоров'я України», модератор — **Аурелія Відьма**, директор Національної наукової медичної бібліотеки України. Тут піднімалися важливі питання для обговорення:

1. Розширення завдань та функцій бібліотек для забезпечення медичних ЗВО навчальними матеріалами на основі досягнень доказової медицини, доступом до наукометричних та реферативних баз даних та іншими інструментами роботи з інформацією для складання єдиного державного кваліфікаційного іспиту.

2. Напрями діяльності бібліотек з підвищення рівня академічної доброчесності у медичній галузі.

3. Діяльність медичних бібліотек з підвищення якості інформації та послуг для безперервного професійного розвитку медиків.

Львівський бібліотечний форум пройшов у рамках **26 BookForum**, у якому взяли участь понад 1000 українських та іноземних учасників. Фокусна тема 2019 року — «Відшукування причетного» — назва одного з віршів українського поета **Грицька Чубая**. Цьогоріч почесними гостями стали: **Олег Сенцов** — український кінорежисер, сценарист, письменник, громадський активіст, **Арундаті Рой** — індійська письменниця, лауреат Букерівської премії 1997 року за роман «Бог Дрібниць», **Ельчін Сафарлі** — сучасний азербайджанський письменник та журналіст, у своїх книгах розповідає про східні традиції, культуру, побут та кохання, **Мар'ям Петросян** — вірменська письменниця у жанрі магічного реалізму та фентезі. Автор роману «Будинок, в якому...» та казки «Казка про собаку, яка вміла літати», **Джефрі Сакс**, професор Нью-Йоркського університету і лондонського Кінгс-коледжу, **Євген Клопотенко** — відомий український кулінар, випускник кулінарної школи Le Cordon Bleu і засновник гастромайстерні Confiture та багато інших знаменитостей.

Як завжди, Львівський бібліотечний форум був змістовним, насиченим різноманітними подіями та заходами. Тож бажаємо колегам обов'язково відвідувати такі заходи, черпати нові знання та ідеї.

Марина Заговора
Оксана Борисова

ЗУСТРІЧІ З ПЕРШОКУРСНИКАМИ

19 та 24 вересня відбулись зустрічі студентів 1-го курсу VI факультету зі співробітниками деканату та Наукової бібліотеки. Студентам розповіли про Харків, історію університету та особливості навчального процесу. Завідуюча відділом літератури іноземними мовами Тетяна Бабак ознайомила студентів з правилами користування та ресурсами бібліотеки. Для студентів була підготовлена

виставка навчальної та наукової літератури.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГИ ПРО В.М. КОГАНА-ЯСНОГО

24 вересня в Національній науковій медичній бібліотеці України (Київ) відбулась презентація біобібліографічного нарису «Коган-Ясний Віктор Мойсейович — терапевт, вчений. До 130-річчя від дня народження: біобібліографічний нарис». Від нашої

бібліотеки у заході взяли участь директор Ірина Киричок із заступником Оксаною Неговеловою. І.В. Киричок звернулась до учасників з вітанням від авторів та з листом від директорки музею історії ХНМУ Жаннети Миколаївни Перцевої.

Також виступили: ген. директор ННМБУ А.В. Відьма, О. Терлецька (бібліограф ННМБУ) та проф. М.П. Бойчак — співавтори, проф. А.С. Свінціцький (НМУ ім. О.О. Богомольця), І.М. Сорока (голова Українського мед. Клубу), проф. В.А. Шендеровський, І.В. Пасько (УВМА) та інші.

Видання книги та її презентація були спрямовані на відродження

імені видатного вченого, терапевта, вихованця Харківської вищої медичної школи, який перший на теренах СРСР у 1923 році винайшов інсулін, розробив класифікацію гіпертонічної хвороби — зробив великий внесок у терапевтичну науку й практику.

МІСЦЕ СТУДЕНТСЬКИХ АКТИВНОСТЕЙ — УНІВЕРСИТЕТСКА БІБЛІОТЕКА INTERNATIONAL SCIENTIFIC INTERDISCIPLINARY CONFERENCE (ISIC)

20 вересня в Науковій бібліотеці в рамках International Scientific Interdisciplinary Conference (ISIC) 2019 в Науковій бібліотеці відбулися пізнавальні майстер-класи від провідних спікерів ХНМУ:

Лещина Ірина «Арт-терапія»;

Ермак Олександра, Боровик Катерина «ЕКГ: від теорії до практики»;

Онiкiєнко Олександр «Дослідження легеневої функції у дітей: як підготуватися?».

Було змістовно, цікаво, весело!

ЗАПРОШУЄМО ОЗНАЙОМИТИСЬ З ВИСТАВКАМИ:

«Слава з далеких віків»

(до Дня українського козацтва та Дня захисників України) – з 14 жовтня

«Бунтівний геній натхнення»

(205 років від дня народження М. Ю. Лермонтова, російського поета, прозаїка) – з 15 жовтня

«Крізь полум'я війни»

(75-річчя від Дня визволення України від нацистських окупантів) – з 28 жовтня

Місце експозиції: Абонемент художньої літератури Наукової бібліотеки

(проспект Науки 4, корпус «Б»)

«Донорство крові, її компонентів: проблеми та шляхи вирішення» – жовтень-грудень

Місце експозиції: Читальна зала наукової літератури Наукової бібліотеки

(проспект Науки 4, корпус «Б»)

Віртуальна виставка з циклу «Славені імена»: «Бобін Володимир Вікторович»

(до 95-річчя від дня народження видатного вченого-анатома України, професора,
Почесного академіка Міжнародної академії інтегративної антропології та Української академії наук,
Почесного члена Харківського медичного товариства) – з 17 жовтня

З цією та іншими віртуальними виставками пропонуємо ознайомитися на сайті НБ ХНМУ

<http://libr.knmu.edu.ua/>

Листопад

*Вітаємо співробітників бібліотеки
З ювілеєм та днем народження
у вересні!*

*Костіну Таліну!
Ізотву Ольгу!*

*Рудько Наталю!
Трофименко Алісу!
Миряєву Олену!*

Контакти:

м. Харків,
пр. Науки, 4

тел. (057)7077209

моб. (097)9937709

e-mail: biblio-t@ukr.net

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (головний редактор)

Русанова О.А. (відповідальний редактор)

Кустова К.М.

Гаєва Н.Д.

Вороніна Р.В.

